

Vaartocht naar Duitsland, via Groningen 2018

Deel 1 Leeuwarden-Ter Apel

Woensdag 27 juni begon onze eerste vakantiedag. Meestal zijn we zo aan het begin van de reis niet zo vroeg. Thuis alles netjes achterlaten, spullen naar de boot, water tanken en voor dat je het weet is het al drie uur geweest. We voeren daarom eerst naar Grou en legden aan bij de Tûtsebrug. Na eerst nog wat boodschappen te hebben gedaan voeren we donderdag rustig naar Sneek. Nog even bij de familie langs. Vrijdag 29 juni was de bestemming Woudsend. Op zaterdag 30-06 was er groot feest bij onze dochter, die haar 50ste verjaardag vierde, samen onze kleindochter die 21 jaar was geworden. We hadden prachtig weer tijdens een geweldig tuinfeest tot in de kleine uren.

Zondag (01 juli) was het ook nog steeds mooi weer, maar er stond wel een stevige wind. Maar na de middag voeren we toch naar het Sneekermeer, waar we een plekje uit de wind vonden.

De andere dag voeren we eerst nog even naar Grou voor wat boodschappen en direct daarna door naar het Bergumermeer. Vlak buiten de vaargeul was nog plaats aan een steiger, lekker beschut voor de stevige Oostenwind. 's Avonds zagen we een mooie zonsondergang. Op 03 juli vertrokken we via het Van Starckenborghkanaal richting Groningen. Bij de sluis van Gaarkeuken konden we direct mee schutten met nog twee andere jachten. Rond 12:30 uur meldden we ons via de marifoon bij de eerste Groninger bruggen, die vlot werden bediend. Ook de Oostersluis konden

we direct invaren, waarna we stuurboord uit afmeerden in de Oosterhaven. Hier bleven we twee dagen liggen. Het weer was nog altijd prima. Woensdag zagen we onze penningmeester van de Begevaardigers ook in de haven liggen, die hier met andere reisgenoten lag. 's Avonds dronken we koffie bij hen aan boord. Zij voeren met 2 boten in tegen gestelde richting. We kregen de tip om via het Zuidlaardermeer richting Stadskanaal te varen in plaats van via Hoogezand. Een veel mooiere route en ook nog korter.

En dus voeren we de volgende dag (05 juli) het Winschoterdiep op en vervolgden onze reis via het Drentse Diep. Op het Zuidlaardermeer hielden we nauwkeurig de vaargeul aan. Tegen de middag kwamen we bij de brug vlakbij Kropswolde. Twee bruggenwachters op scooters wachtten ons al op en vertelden dat we om 13:00 uur verder konden. We werden de rest van

de dag door hen begeleid en de mannen draaiden de vele bruggetjes vlot voor ons. Via het Kielsterdiep en het Grevelingskanaal legden we rond half vier aan in een mooi haventje met gratis stroom in de buurt van Annen.

Samen met 3 andere boten gingen we vrijdag 06 juli om half tien weer verder. 2 brug/sluiswachters op scooters gingen mee. Bij Bareveld kwam er nog een

schip bij, die vanaf Veendam kwam. In de kleine sluisjes paste het maar net. Maar iedereen hielp elkaar en pakte lijntjes aan, dus alles kwam goed. Via een lange vaart, met talloze bruggetjes en een aantal sluizen, kwamen we 's middags aan in Stadskanaal. We hadden ongeveer 13 km afgelegd. Als je haast hebt, moet je deze route dus niet varen. Aan een lange steiger was nog genoeg ruimte, ondanks het feit dat er al veel boten lagen. Stadskanaal kenden wij alleen maar van de aardrijkskundeles, vroeger op school. Het heeft echt een streekfunctie met een groot aanbod van winkels. Typisch voor de streek is ook de lintbebouwing. Veel lopen voor de postbode! Later op de dag kwam er nog een brugwachter langs om te vragen om hoe laat we de volgende dag verder wilden. En op de afgesproken tijd, zaterdagmorgen (7/7), werd de eerste sluis voor ons geopend. We waren niet alleen, met 7 boten was het weer passen en meten.

Maar alles ging weer goed en via Musselkanaal kwamen we na de middag aan in Ter Apel. Vlak voor een openstaande brug kwam onze boot stil te liggen. De motor draaide nog gewoon, maar hoeveel gas ik ook gaf, we kwamen niet meer vooruit. Natuurlijk lagen we in de weg en Joke bracht de andere vaarders op de hoogte dat we pech hadden. Met behulp van een sleepje kwamen we nog

wel door de brug en gelukkig was pal achter die brug een lange steiger, helemaal leeg. Nadat we de boot vast gemaakt hadden, deden we de luiken open. Toen bleek dat de flens van de flexibele koppeling los was van de keerkoppeling. Kortom: we hadden geen aandrijving meer. Joke vond uit via internet, dat er bij de jachthaven even verderop een monteur was. Het bleek tevens de havenmeester te zijn. Met de fiets reed ik naar de haven en legde daar uit wat ons probleem was.

De havenmeester/monteur was er niet, maar mij werd toegezegd dat hij langs zou komen. Een half uur later was hij er, bekeek het probleem en gaf aan het wel op te kunnen lossen. Hij haalde nog wat gereedschap op en ging aan de slag. Het kostte wat tijd, maar hij kreeg het gelukkig weer voor elkaar. We konden weer varen en hij vertelde dat ze deze avond een barbecue organiseerden in de haven en we waren welkom. Hij belde de brugwachter en regelde dat de brug voor ons gedraaid werd. We

konden naar de haven varen en zo waren we er ook zeker van dat de schroef geen schade geleden had van de storing. Alles draaide weer als vanouds. In de haven vonden we een mooie plaats, deden ons tegoed aan de uitgebreide barbecue en rekenden later alles samen af: de reparatie, eten en drinken en havengeld. Het viel ons erg mee!

Deel 2 Ter Apel-Olfen

Zondagmorgen (8/7) schutten we samen met drie andere boten in de laatste sluis en draaiden het Haren- Rütenbrock Kanaal op. Hier konden we nog even diesel tanken voor dezelfde prijs als voor het wegverkeer. Ook de andere schepen vulden hun tank. Hierdoor moesten we nog een poosje wachten voordat de grensbrug gedraaid werd. Maar daarna werden alle bruggen en 3 sluizen op afstand vlot voor ons bediend. Tegen drie uur waren we in de jachthaven van

Haren (D) aan het Dortmund-Emskanaal.

De jachthaven van Haren ligt in een ruime kom iets van het kanaal. Er waren twee grote steigers voor passanten. Mooie douches en een vriendelijke havenmeester. We hadden zondags nog mooi weer, maar maandag 09 juli werd het wat minder. We konden wel het stadje bekijken, maar op het eind van de middag begon het wat te regenen.

Ook dinsdagmorgen (10/7) begon met regen, maar op het eind van de ochtend klaarde het op en

besloten we om weer verder te varen. Al na een paar km op het Dortmund-Emskanaal

kwamen we bij de eerste sluis. We hadden ons al aangemeld met de marifoon en even later konden we al schutten. Het kanaal voerde door een mooie groene omgeving met veel bomen en gele bloemen aan de oevers. Het maakte een vriendelijke indruk. De rivier de Ems slingert links en rechts wat langs het kanaal. Na nog een sluis kwamen we aan het begin van de middag aan in de stad Meppen, waar we wilden overnachten. Er was een z.g.n. "Sport Liegestelle" niet ver van het centrum. Deze plek lag

mooi beschut achter de dukdalven, dus lekker veilig. 's Middags gingen we het gemoedelijke stadje in met veel winkels en een uitgebreid winkelcentrum. We hadden een rustige avond en nacht, er kwam heel weinig scheepvaart voorbij.

Voor de woensdag was slecht weer voorspeld, maar wij begonnen de dag toch met droog en af en toe zonnig weer. We konden al vrij vlot schutten in de eerste sluis en voeren we met

een gangetje van 9 km weer helemaal alleen verder. Ook nu was er weer weinig scheepvaart, af en toe eens een tegenligger. Ook in de volgende sluis waren we weer de enige boot. Even na de middag meerden we af in de oude stadshaven van Lingen. Plaats genoeg en niet ver van het centrum. De lucht betrok en niet veel later kregen we een hevige plensbui. Pas rond 4 uur werd het weer droog en brak de zon

door, zodat we toch even naar het centrum konden lopen. Veel oude panden nog bij de Markt, maar ook veel nieuwe huizen, gebouwd in de oude stijl. Er zal in de oorlog wel veel vernield zijn.

De volgende ochtend (12/7) deden we eerst nog boodschappen en vertrokken rond half tien. Het kanaal werd nu wat rechter, maar er was wel veel bos links en rechts. De eerste sluis werd net omhoog geschut toen we aan kwamen, dus dat werd wachten. Er kwam nog een jachtje uit Bremen, dat met ons mee omhoog schuttede. Bij de volgende sluizen hadden we meer geluk en konden we vlot invaren. Na 30 km en 4 sluizen legden we de boot, net achter de sluis van Altenrheine, vast bij een aanlegplaats. Dit was 15 minuten fietsen van het centrum van de stad Rheine. We vonden het weer genoeg voor vandaag. Vrijdag (13/7) vertrokken we samen met een Duis vrachtschip. We hadden nog 2 sluizen te gaan, die allebei vlot werden bediend.

Daarna kwamen we na sluis Bevergern bij de T-splitsing met het Mittellandkanaal. Het vrachtschip ging bakboord uit en wij voeren rechtdoor in de richting van Duisburg. Nabij de splitsing lagen veel vrachtschepen aan de kant. Het kanaal werd breder met mooie glooiende oevers. Wat verder zagen we de heuvels van het Teutoburgerwald. Ibbenburen en

Tecklenburg waren niet ver hier vandaan. We hadden weer prachtig weer en met een gangetje van ruim 9 km schoot het best wel op. Het laatste stuk zagen we veel bomen langs het kanaal, maar weinig bebouwing. Even na 14:00 uur meerden we aan in de Marina Alte Fahrt Fuestrup, gelegen in een zijarm van het kanaal in de voormalige Ems. Een mooie haven, waar we twee jaar geleden ook al eens waren. We hadden er 37 km en 2 sluizen op zitten, het was ook weer warm dus tijd om rustig aan te doen.

Zaterdagochtend scheen de zon ook al weer volop. Eerst even water bijvullen, afval opruimen en toen konden de touwen weer

los. We draaiden bakboord uit het kanaal weer op richting Münster, slechts 8 km verder

kwamen we bij de sluis, die al open stond. En niet veel later draaiden we de stadshaven in. Rechts veel terrassen en horecabedrijven. Het viel ons op dat er langs de oever, waar veel bankjes waren, veel lege drankflessen lagen. Links was een groot podium opgebouwd waar 's avonds een optreden was. Het was voor ons wel duidelijk dat je hier geen rustige nacht zou beleven.

We haalden de fietsen onder de bank vandaan om wel even naar het centrum te rijden.

Het was een drukte van belang. In het centrum was een deel van de straat afgezet met dranghekken waar zeer veel mensen stonden te wachten. Verder zagen we veel politiewagens en agenten. We vroegen aan mensen wat er aan de hand was. Het bleek

dat de Duitse Bondspresident de vredesprijs uitreikte aan de 3 presidenten van de Baltische Staten, Estland, Letland en Litouwen.

Wij liepen toch maar verder naar de markt in het centrum. Rond 14:00 uur vertrokken we weer uit Münster en voeren het

Dortmund-Emskanaal weer op. Aan de oevers recreëerden veel mensen en er werd vaak gezwommen in het kanaal. Af en toe een vrachtschip wat ons tegemoet kwam. Zo legden we veel kilometers af tot we na 50 km aankwamen in de jachthaven

van Olfen, gelegen in een zijarm. Hier sloten we de dag weer af met een drankje achter in de kuip.

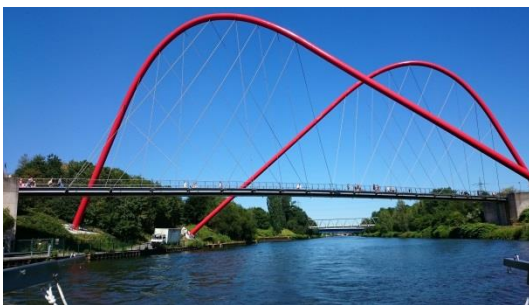

Jachthaven Olfen

Bij de splitsing waren vier kunstwerken: een voormalige scheepslift en sluis en door het steeds groter worden van de schepen een nieuwe lift en sluis. We legden even aan bij de oude scheepslift om foto's te maken. Deze geklonken lift is gebouwd in 1899 en overbrugde een verval van bijna 14 meter. Zo werd destijds de haven van Dortmund bereikbaar.

We maakten de boot weer los en voeren achter

overbrugden we bijna 28 mtr verval naar beneden. Na 49 km kwamen we aan bij de Marina Oberhausen, gelegen in een kom tussen Aquapark Oberhausen en Sealife. Op een paar minuten lopen afstand lag het grote winkelcentrum Centro, met ongeveer

250 winkels en veel horeca-

bedrijven. Ook maandag 16 juli was het weer een erg warme dag, we hielden het rustig.

Dinsdagmorgen deden we nog wat boodschappen, dronken koffie en verlieten rond half elf de haven weer. Na 5 km kwamen we bij sluis Oberhausen, waar we samen met een tanker konden schutten. Een paar km verder maakten we een scherpe bocht naar bakboord en

Zondagochtend (15/7) verlieten we de jachthaven van Olfen met prachtig weer. Na 9 km kwamen we op de T-splitsing met het kanaal Wesel-Datteln, dat bij Wesel in de Rijn uitmondt. Dat hadden we 2 jaar geleden ook gevaren. Nu gingen we door in de richting Duisburg. Na nog eens 5 km kwamen we bij de splitsing Dortmund-Emskanaal en het Rhein-Hernekanaal dat we zouden blijven volgen.

het vrachtschip Gina in een rustig tempo weer verder. Dit deel van het kanaal ging duidelijk door een industriegebied. Veel bedrijven die gebruikt metaal verwerkten. Ook een paar kolencentrales. Typisch Ruhrgebied. Nergens gelegenheid om aan te leggen. We passeerden wel een paar stadshavens, ingericht voor de beroepsvaart, zoals Gelsenkirchen en Essen. De drie sluizen werden vlot bediend en samen met het vrachtschip

De vaargeul was goed aangegeven met tonnen. Bij Mülheim was een kleine sluis, waar we met 2 andere bootjes schutten. We gingen in een klein sluisje 5 mtr omhoog. De tocht ging verder richting Kettwig, waar we ook weer 6,3 mtr omhoog gingen. Echter er was nergens een steiger om aan te leggen. Bij de campings waren wel steigers, maar met vaste ligplaatsen. Ook bij Kettwig,

waar wel grotere boten lagen, was alles vol. Er zat niets anders op dan maar door te varen. Erg jammer want het is prachtig varen op de Ruhr, maar op het einde van de dag wil je wel ergens aanleggen. Er zat voor ons niets anders op om bij de sluis en stuw van Baldeney te gaan liggen aan het remmingswerk. Naast de sluis was een waterkrachtcentrale, waar we geen last van hadden. Het water, dat over de stuw stroomde, was duidelijk hoorbaar. Maar we hebben er niet minder om geslapen. Ons oorspronkelijke plan om de volgende dag de Baldeneysee op te varen hebben we maar veranderd. Ook daar zouden geen geschikte

aanlegplekken zijn, volgens een sluiswachter. Daarom voeren we woensdag (18/7) weer terug naar Mülheim, waar we aanlegden in de stadshaven, vlak bij het centrum waar we ook even gingen kijken. Niet te lang, want het was erg warm in de stad. In de haven werden waterfietsen en andere bootjes verhuurd. Verder waren er geen passanten. De verhuur ging tot 20:00 uur door en zorgde voor wat vertier.

Rond de haven waren terrassen en trappen, waar de hele dag en avond veel mensen zaten. Minder leuk was dat er 's nachts om 02:00 uur ook nog mensen op de trappen zaten te praten. Maar dankzij ons dubbel glas in de boot vielen we wel in slaap.

Donderdagochtend meldden we ons weer bij sluis Raffelberg, richting Rijn. Door onderhoud aan de Ruhr sluis, moesten we schutten in de

sluis Duisburg-Meiderich, waar al veel vrachtschepen lagen te wachten. We meldden ons aan bij de sluismeester, die ons weer zou oproepen als we aan de beurt waren. Samen met nog een plezierboot en twee vrachtschepen paste het precies en konden we na ruim een uur weer verder, richting Rijn. Daar was het behoorlijk druk met tegenliggers. Maar de Rijn is breed genoeg, dus we hadden nergens last van. Door de lage waterstand

stroomde het wat minder dan anders en met een vaartje van rond de 15 km, voeren we naar Wesel.

Daar vonden we weer een mooi plaatsje bij de 3de jachthaven: Yachtclub Wesel. Door de warmte bleven we in de haven, het stadje hadden we al eens eerder bezocht.

Vrijdagmorgen (20/7) tegen tienenvoeren we de Rijn weer op met als bestemming Arnhem. Ook nu was er veel vrachtverkeer, maar alles ging goed. Na ruim 4 uur slingeren op de golven

kwamen we aan bij RZV Jason, een leuke jachthaven waar we veel vaker te gast waren. We gaven bij de havenmeester aan dat we 2 nachten zouden blijven.

Vlak bij de haven van Arnhem is een winkelcentrum, waar we op zaterdagmorgen (21/7) eerst boodschappen deden. Na de middag gingen we op de fiets naar het centrum, waar het erg druk was. Later op de

middag zaten we weer lekker achter in de kuip, waar we de Statendam (het vlaggenschip van Feenstra Rijnreizen) vlak achter onze boot voorbij zagen komen. Het schip voer heel langzaam de haven van Malburgen in om te draaien.

Deel 4 Arnhem-Leeuwarden

Zondagmorgen (22/7) vertrokken we al om acht uur in de richting van Zutphen. In het weekend wordt er op de IJssel vaak erg hard gevaren door grote speed-cruisers, die veel golven veroorzaken. Vooral op het eerste deel van de IJssel liggen er veel in de havens en we wilden zorgen dat we daar tegen koffietijd voorbij waren. Dat lukte prima, slechts één kwam ons erg snel achterop varen, waardoor we flink slingerden. Je valt bijna van de stuurstoel als er zo'n boot voorbij vaart. Gelukkig liep het

goed af. Al voor de lunch draaiden we de Vispoorthaven van Zutphen in. Maar goed ook, want na ons kwamen er nog veel boten om een plaatsje te zoeken. Door de lage waterstand kon een deel van de haven niet gebruikt worden, zodat de havenmeester boten door moest sturen naar een nieuwe haven, wat verderop. 's Middags bezochten we het mooie centrum van de stad met veel historische panden.

Ook maandag (23/7) maakten we weer bijtijds de touwen los voor de volgende etappe, naar Hattem 51 km verderop. Met een snelheid van ongeveer 13 p/u zouden we daar voor de lunch al arriveren. Op de IJssel was het op dit vroege uur nog lekker rustig. Door de vele bochten in de rivier wisselden we regelmatig van oever,

zodat we optimaal gebruik van de stroom konden maken. Af en toe een vrachtschip en later nog wat pleziervaart kwamen we tegen. We passeerden Deventer, Olst en Wijhe. Tegen de middag kwamen we via het Apeldoorns kanaal aan bij de jachthaven van Hattem. Via de marifoon meldden we onze komst en werd ons verteld waar we konden aanleggen. Het was weer erg warm en we waren blij met een beetje wind. Pas laat op de middag bezochten we het stadje Hattem en zelfs toen vonden we het al snel te warm in de nauwe straatjes.

Dinsdag (24/7) tegen half tien vertrokken we weer, nu als bestemming Kampen, nog geen 19 km verder. Ook nu weer erg rustig op het water. Joke kon mooie foto's maken vanaf de IJssel, de kade van Kampen met haar torens en poort zijn beslist een foto waard. We legden de boot

in de passantenhaven "de Buitenhaven", waar bij de ingang een replica van een koggeschip lag. Eerst deden we boodschappen en toen we tegen de middag weer terug waren in de haven, was het al erg warm. Aan één kant van de haven was een hoge muur, zodat er bijna geen wind stond. We besloten om weer te vertrekken en een ligplaats te zoeken op het Ganzendiep. Voor de

Ganzensluis lagen al 5 boten te wachten, vanwege de middagpauze. Maar al na een paar minuten gingen de lichten op rood/groen en kon er ingevaren worden.

Wij moesten even een beurt wachten, want de kleine sluis lag al weer vol. We vonden het niet erg, want nu konden we rustig ons stokbroodje eten.

Na het schutten voeren we richting Grafhorst. De eerste 2 steigers lagen al vol, maar bij de Mandjeswaard was nog een plaats vrij aan een mooie graswal. We lagen er lekker op de wind, konden de parasol opzetten en de stoeltjes op de kant zetten. Zo was het goed uit te houden met 36°C. Ook de volgende dagen bleef het erg warm en besloten we om te blijven, waar we lagen. Onder de parasol op de kant en lekker in de wind was het prima vol te houden. Rustig

aan doen met deze warmte was het beste wat je kon doen. Wel heb ik 's ochtends een uurtje geroeid met de bijboot.

Vrijdag 27/7 werd het weer tijd om wat boodschappen te doen. Daarom voeren we via de Goot en het Scheepvaartgat naar het haventje de Belt aan het Zwarte Water. Van hier uit was het maar 10 minuten fietsen naar Genemuiden, waar veel winkels zijn. In het haventje lagen nog meer boten, die het, net als wij, rustig aan deden. Het woei lekker en zo was het ook hier weer prima te doen, ondanks de erg hoge temperatuur. Het was zelfs de warmste dag van de week!

Zaterdagmorgen vertrokken we naar Zwartsluis. Er was slecht weer voorspeld en ons drinkwater raakte ook op. Net toen we bezig waren met aanleggen in jachthaven de Watergeus begon het heftig te waaien en regenen. We gooiden snel 2 lijnen om wat palen en wachtten eerst de bui af. Toen het weer droog was legden we de boot goed vast, sloten de elektriciteit

aan en vulden de watertanks.

's Middags liepen we even het stadje in, waar een kleine braderie was. Zwartsluis is een leuk stadje, maar was niet veel te beleven. Het weer was wisselend, met af en toe flinke buien, waar het gelukkig wel koeler van werd. Zondagmorgen (29/7) vertrokken we via een klein sluisje naar de Arembergergracht en meerden we af aan een lange

aanlegplaats. Het woei weer stevig, wat best wel prettig was. De gracht werd druk bevaren door inwoners van Zwartsluis, die richting de Beulaker Wijde vertier zochten.

Door het erg warme weer op de laatste dagen van juli, bleven we in de Arembergergracht liggen. Het woei gelukkig en dan kun je beter buiten uit liggen dan in een jachthaven in de stad.

Op woensdag 1 augustus vertrokken we naar Giethoorn, waar we eerst de dieseltank vulden en daarna de haven invoeren. Maar door de hoge bomen lagen we in de luwte, wat door de warmte niet ideaal was. Omdat we toch al

richting Steenwijk wilden besloten we om maar vast die kant op te varen. In het Steenwijkerdiep vonden we een mooie ligplaats met de kuip in de schaduw en wel wind. Hier was het prima uit te houden en bleven we twee dagen.

Op 3 augustus voeren we eerst Steenwijk in voor boodschappen en water tanken. Daarna zetten we koers naar het kanaal Steenwijk-Ossenzijl, waar we ook weer een prima ligplaats vonden.

Hier vandaan maakten we een fietstocht door de Weerribben en via Kalenberg en Ossenzijl weer terug naar de boot. Zondag 5 aug. ging de tocht weer verder naar Kuinre. Hier waren we al jaren niet meer geweest. Vlak voor de sluis was een mooie ligplaats, waar al enkele schepen lagen, maar er was plek genoeg. 's Middags even door het plaatsje

gelopen en het viel op dat er niet veel winkels meer waren. Maar van de sluismeester hoorde we dat er wel een supermarkt was, ietsje verder op, waar we maandags vers brood konden kopen. Na het schutten voeren we via Echterbrug naar het Tjeukemeer.

Het was nog steeds erg warm, maar gelukkig woei het wel. Bij het eiland Marchjepôlle was het erg druk, de wal en de steigers lagen vol. Maar er tegenover was bij de golfbreker wel plaats aan een tuisteiger, waar we vast maakten. Vandaar hadden we mooi zicht op het eiland.

De hele dag kwamen er boten aan, zoekend naar een plaatsje, wat niet lukte. Het was te merken dat de bouwvakvakantie was begonnen. Ons plekje beviel wel en ondanks de 36° C konden we het goed uithouden. Dinsdagnacht (7/8) kregen we een stevige regenbui, waardoor het weer omsloeg. Maar na de tropische dagen vonden wij het prima. Toen we woensdagochtend ons plekje verlieten stond er een

stevige bries op het Tjeukemeer en met de wind achterop voeren we richting Scharsterbrug, waar we even moesten wachten op brugbediening. Via de Langweerder Wielen voeren we verder naar een eilandje tegenover de Joustersluis. Ook hier was het druk, maar nog wel plaats. Als gevolg van de Sneekweek en het Skûtsjesilen was het overal druk. Zelfs in de haven van Joure, waar we de volgende dag boodschappen deden was het zeer druk. Omdat we niet verwachtten dat we een plekje konden vinden in Sneek, legden we de boot daarna vast aan een mooie steiger in de Noorder Oudeweg. Er kwam een hele colonne van allerlei vreemde boten voorbij. Die hele vloot voer naar Langweer, waar de volgende dag het Skûtsjesilen zou plaats vinden. Op sommige boten stonden grote geluidboxen en dansende jeugd. Ook waren er boten met een biertap aan boord.

Later draaiden we de boot om de kop in de wind te leggen, want er werd onweer met zware windstoten verwacht. Later betrok de lucht en begon het stevig te waaien. Ook kwamen er hevige regenbuien over. We lagen stevig vast en het noodweer veroorzaakte geen schade. De volgende morgen was het wel droog, maar bewolkt met een stevige wind. Op de Goïngarijpster Poelen stonden beste golven, maar dat was geen probleem.

Vanwege de drukte in Sneek besloten we eerst maar naar de Joustervaart te varen, waar aan een lange steiger nog volop plaats was.

Pas na het weekend, op maandag 13 aug. voeren we naar Sneek. De drukte van de Sneekweek was voorbij en aan het Zomerrak waren weer vrije plaatsen. In de stad was het nog wel een gezellige drukte met volle terrassen. Via Grou voeren we weer naar Leeuwarden waar we op 15 aug weer aan kwamen.

Dit jaar was onze tocht veel korter dan andere jaren. Natuurlijk wilden we het verjaardagfeest van dochter en kleindochter op 30 juni niet missen. En verder kwamen natuurlijk de Reuzen van Royal-de-Luxe, in het kader van LF 2018, naar Leeuwarden van 17 t/m 19 augustus. En ook deze unieke gelegenheid was zo bijzonder, dat we daar graag voor terug kwamen.

En de zomer is nog niet voorbij, dus we kunnen nog meer varen. We waren 50 dagen onderweg. Over het algemeen hadden we prachtig weer, soms wel eens wat te warm. Afgezien van de los geraakte

schroefas, waren er geen problemen onderweg.

De Ruhr was mooi om te varen, de sluizen werden vlot bediend, maar erg weinig aanleg mogelijkheden. Op de Rijn en IJssel was de waterstand erg laag, maar voor onze boot geen probleem.

Draaiuren	103.4
Afstand	854 km.
Diesel	215.8 liter.
Havengeld	€ 231,30
Sluisgeld Duitsland	€ 12,50

Zie routekaartje op pagina 13

